

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä heinäkuuta 2005

N:o 488—494

SISÄLLYS

N:o		Sivu
488	Laki Euroopan unionin sotilasesikunnan ja unionin käyttöön mahdollisesti asetettujen esikuntien ja joukkojen sotilas- ja siviilihenkilöiden asemasta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	2631
489	Laki korvausvaatimuksista luopumisesta Euroopan unionin kriisinhallintaoperaatioiden yhteydessä tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ..	2633
490	Laki Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimusvaltioiden ja muiden rauhankumppanuuteen osallistuvien valtioiden välillä niiden joukkojen asemasta tehdyn sopimuksen toisen lisäpöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	2634
491	Laki vahingonkorvausvastuusta ydinvoiman alalla Pariisissa 29 päivänä heinäkuuta 1960 tehtyä yleissopimusta muuttavan, Pariisissa 12 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	2635
492	Laki vahingonkorvausvastuusta ydinvoiman alalla Pariisissa 29 päivänä heinäkuuta 1960 tehtyä yleissopimusta täydentävää, Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 1963 tehtyä lisäyleissopimusta muuttavan, Pariisissa 12 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	2636
493	Laki ydinvastuulain muuttamisesta	2637
494	Valtioneuvoston asetus nikkeliä ja sen yhdisteitä sisältäviä tuotteita koskevista kielloista ja rajoituksista annetun valtioneuvoston päätöksen liitteen muuttamisesta	2645

N:o 488

Laki

Euroopan unionin sotilasesikunnan ja unionin käyttöön mahdollisesti asetettujen esikuntien ja joukkojen sotilas- ja siviilihenkilöiden asemasta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 2003 Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä Euroopan unionin sotilasesikunnan ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien, myös harjoitusten, valmistelemiseksi ja toteuttamiseksi

Euroopan unionin toimielinten käyttöön mahdollisesti asetettujen esikuntien ja joukkojen palvelukseen siirrettyjen sotilas- ja siviilihenkilöiden sekä jäsenvaltioiden tätä varten Euroopan unionin käyttöön asettamien sotilas- ja siviilihenkilöiden asemasta tehdyn

HE 268/2004
UaVM 4/2005
EV 55/2005

2632

N:o 488

sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministerin sijainen
Pääministeri *Matti Vanhanen*

N:o 489

Laki

korvausvaatimuksista luopumisesta Euroopan unionin kriisinhallintaoperaatioiden yhteydessä tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 2004 Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä jäsenvaltioiden toiselle jäsenvaltiolle esittämistä korvausvaatimuksista, jotka koskevat sellaiselle omaisuudelle, jonka jäsenvaltio omistaa, jota se käyttää tai jolla se toimii, Euroopan unionin kriisinhallintaoperaation yhteydessä aiheutunutta vahinkoa tai tällaisen operaation yhteydessä sattunutta jäsenvaltion

sotilas- ja siviilihenkilöiden loukkaantumista tai kuolemaa, tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministerin sijainen
Pääministeri *Matti Vanhanen*

N:o 490

L a k i

Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimusvaltioiden ja muiden rauhankumppanuuteen osallistuvien valtioiden välillä niiden joukkojen asemasta tehdyn sopimuksen toisen lisäpöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 1997 tehdyn Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimusvaltioiden ja muiden rauhankumppanuuteen osallistuvien valtioiden välillä niiden joukkojen asemasta tehdyn sopimuksen toisen lisäpöytäkirjan lainsäädännön alaan kuu-

luvut määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministerin sijainen
Pääministeri *Matti Vanhanen*

N:o 491

Laki

vahingonkorvausvastuusta ydinvoiman alalla Pariisissa 29 päivänä heinäkuuta 1960 tehtyä yleissopimusta muuttavan, Pariisissa 12 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vahingonkorvausvastuusta ydinvoiman alalla Pariisissa 29 päivänä heinäkuuta 1960 tehtyä, 28 päivänä tammikuuta 1964 tehdyllä lisäpöytäkirjalla ja 16 päivänä marraskuuta 1982 tehdyllä pöytäkirjalla muutettua yleissopimusta muuttavan, Pariisissa 12 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 492

Laki

vahingonkorvausvastuusta ydinvoiman alalla Pariisissa 29 päivänä heinäkuuta 1960 tehtyä yleissopimusta täydentävää, Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 1963 tehtyä lisäyleissopimusta muuttavan, Pariisissa 12 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Naantalissa 23 kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vahingonkorvausvastuusta ydinvoiman alalla Pariisissa 29 päivänä heinäkuuta 1960 tehtyä yleissopimusta täydentävää, Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 1963 tehtyä, 28 päivänä tammikuuta 1964 tehdyllä lisäpöytäkirjalla ja 16 päivänä marraskuuta 1982 tehdyllä pöytäkirjalla muutettua lisäyleissopimusta muuttavan, Pariisissa 12 päivänä

helmikuuta 2004 tehdyn pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 493

Laki**ydinvastuulain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 8 päivänä kesäkuuta 1972 annetun ydinvastuulain (484/1972) 24 ja 34 §,
muutetaan 1—5 §, 7 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 momentti, 12 §:n 2 momentti, 14 §, 15 §:n 1
 ja 3 momentti, 15 a, 16 ja 18—21 §, 22 §:n 1 ja 2 momentti, 23, 29—33 ja 35 §, 36 §:n 2
 momentti, 37 ja 38 § sekä 39 §:n 1 ja 2 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi laeissa 820/1989 ja 588/1994, 3 §, 15 §:n 1 momentti
 ja 15 a § mainitussa laissa 820/1989, 4, 16 ja 32 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, 15 §:n
 3 momentti, 18 ja 38 § sekä 39 §:n 1 momentti mainitussa laissa 588/1994, 20, 23 ja 33 § osaksi
 laissa 89/1999 sekä 30 § osaksi laissa 128/1977, ja
lisätään 7 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

1 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *ydinpolttoaineella* halkeavaa ainetta, joka käsittää metallin, seoksen tai kemiallisen yhdisteen muodossa olevaa uraania tai plutoniumia;
- 2) *radioaktiivisella tuotteella* muuta kuin 1 kohdassa tarkoitettua radioaktiivista ainetta, jäte mukaanluettuna, joka ydinpolttoaineen valmistuksen tai käytön yhteydessä on säteilyllä tehty tai tullut radioaktiiviseksi;
- 3) *ydinaineella* ydinpolttoainetta, lukuun ottamatta luonnonuraania ja köyhdytettyä

uraania, sekä radioaktiivista tuotetta, ei kuitenkaan radioisotooppeja, joita käytetään tai jotka ovat valmiita käytettäväksi teolliseen, kaupalliseen, maataloudelliseen, lääkinälliseen, tieteelliseen tai opetukselliseen tarkoitukseen;

4) *ydinreaktorilla* laitosta, joka sisältää ydinpolttoainetta sillä tavoin, että siinä voi tapahtua ydinten halkeaminen itsestään jatkuvana ketjureaktiona ilman lisäneutronilähdettä;

5) *ydinlaitoksella*:

- a) ydinreaktoria, lukuun ottamatta alukes-

sa tai muussa kuljetusvälineessä olevaa ja siinä voimanlähteenä käytettyä tai käytettäväksi tarkoitettua ydinreaktoria;

b) ydinainetta valmistavaa tai käsittelevää tehdasta;

c) ydinpolttoaineen isotooppeja erottavaa tehdasta;

d) säteilytetyn ydinpolttoaineen muokkautusta suorittavaa tehdasta;

e) ydinaineen säilytyslaitosta, jos laitosta ei ole tarkoitettu vain tilapäiseen varastointiin aineen kuljetuksen aikana;

f) sellaista edellä tarkoitettua ydinreaktoria, tehdasta tai säilytyslaitosta, jota ollaan poistamassa käytöstä;

6) *laitoksen sijaintimaalla* sitä sopimusvaltiota, jonka alueella ydinlaitos sijaitsee tai, jos laitos ei sijaitse minkään valtion alueella, sitä sopimusvaltiota, joka käyttää laitosta tai on sen hyväksynyt;

7) *ydinlaitoksen haltijalla* Suomessa olevan laitoksen osalta sitä, jolla on säädetty lupa ydinlaitoksen hallintaa tai käyttöä varten taikka joka muutoin hallitsee tai käyttää laitosta, sekä valtakunnan ulkopuolella olevan laitoksen osalta sitä, jota on pidettävä laitoksen haltijana sen sijaintimaan lainsäädännön mukaan;

8) *ydinvahingolla* vahinkoa, joka on aiheutunut ydinlaitoksessa olevan säteilylähteen ionisoivasta säteilystä, ydinlaitoksessa olevan ydinpolttoaineen, radioaktiivisen tuotteen tai jätteen ionisoivasta säteilystä taikka ydinlaitoksesta peräisin olevan tai ydinlaitokseen kuljetettavan ydinaineen tai 8 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla kuljetettavan ydinaineen ionisoivasta säteilystä;

9) *ydintapahtumalla* jokaista ydinvahingon aiheuttanutta tapahtumaa tai samasta alkulähteestä johtunutta tapahtumasarjaa;

10) *Pariisin yleissopimuksella* Pariisissa 29 päivänä heinäkuuta 1960 tehtyä, vahingonkorvausvastuuta ydinvoiman alalla koskevaa yleissopimusta, jota on muutettu 28 päivänä tammikuuta 1964 tehdyllä lisäpöytäkirjalla ja 16 päivänä marraskuuta 1982 tehdyllä pöytäkirjalla, tai sanottua yleissopimusta muutettuna mainituilla pöytäkirjoilla ja Pariisissa 12 päivänä helmikuuta 2004 tehdyllä pöytäkirjalla;

11) *lisäyleissopimuksella* Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 1963 tehtyä, 28 päivänä

tammikuuta 1964 tehdyllä lisäpöytäkirjalla ja 16 päivänä marraskuuta 1982 tehdyllä pöytäkirjalla sekä Pariisissa 12 päivänä helmikuuta 2004 tehdyllä pöytäkirjalla muutettua Pariisin yleissopimuksen lisäyleissopimusta;

12) *Wienin yleissopimuksella* Wienissä 21 päivänä toukokuuta 1963 tehtyä yleissopimusta korvausvastuusta ydinvahinkojen alalla, tai sanottua yleissopimusta muutettuna Wienissä 12 päivänä syyskuuta 1997 tehdyllä pöytäkirjalla; sekä

13) *sopimusvaltiolla* valtiota, joka on liittynyt Pariisiin yleissopimukseen, ja valtiota, joka on liittynyt Wienin yleissopimukseen sekä Wienissä 21 päivänä syyskuuta 1988 tehtyyn Wienin ja Pariisin yleissopimusten soveltamista koskevaan yhteispöytäkirjaan.

2 §

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää, että tätä lakia ei sovelleta ydinpolttoaineisiin tai radioaktiivisiin tuotteisiin, joihin liittyvä ydinvahingon vaara on vähäinen niiden pienen määrän, matalan rikastusasteen tai vähäisen radioaktiivisuuden vuoksi, taikka ydinlaitoksiin, joissa on ainoastaan tällaisia ydinaineita.

3 §

Samana haltijan kahta tai useampaa samalla laitosalueella Suomessa sijaitsevaa ydinlaitosta on pidettävä tätä lakia sovellettaessa yhtenä laitoksena yhdessä saman haltijan samalla laitosalueella sijaitsevien muiden tilojen kanssa, joissa säilytetään ydinainetta.

4 §

Suomessa sijaitsevan ydinlaitoksen haltija on vastuussa ydinvahingosta tämän lain mukaisesti, jos ydinvahinko on syntynyt Suomen tai muun sopimusvaltion täysivaltaisuuteen tai kansainvälisen oikeuden mukaiseen lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella taikka sellaisen valtion vastaavalla alueella, joka ei ole sopimusvaltio ja jonka alueella ei ole ydintapahtuman ajankohtana yhtään ydinlaitosta.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös mainitussa momentissa tarkoitettussa valtiossa rekisteröidyllä aluksella tai ilma-aluksella syntynyttä ydinvahinkoa edellyttäen, ettei alus tai ilma-alus ole vahingon syntyhetkellä

sijainnut muun kuin 1 momentissa tai 5 §:ssä tarkoitetun valtion alueella.

Suomen ulkopuolella sijaitsevan ydinlaitoksen haltijan tässä laissa tarkoitetun vastuun enimmäismäärään ja alueelliseen ulottuvuuteen sovelletaan laitoksen sijaintimaan lakia.

5 §

Sen lisäksi, mitä 4 §:ssä säädetään, Suomessa sijaitsevan ydinlaitoksen haltija on vastuussa tämän lain mukaisesti myös ydinvahingosta, joka on syntynyt sellaisen valtion täysivaltaisuuteen tai kansainvälisen oikeuden mukaiseen lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella, joka ei ole sopimusvaltio ja jonka alueella on ydintapahtuman ajankohtana ydinlaitos, jos kyseisen valtion lainsäädäntö vastaa Pariisin yleissopimuksen periaatteita. Sama koskee sellaisessa valtiossa rekisteröidyllä aluksella tai ilma-aluksella syntyneitä ydinvahinkoa edellyttäen, ettei alus tai ilma-alus ole vahingon syntyhetkellä sijainnut muun kuin 4 §:n 1 momentissa tai tässä momentissa tarkoitetun valtion alueella.

Suomessa sijaitsevan ydinlaitoksen haltijan vakuutuksesta suoritetaan tässä pykälässä tarkoitetusta ydinvahingosta enintään niin suuri korvaus kuin kyseisen vieraan valtion lainsäädännön mukaan olisi suoritettava vastaavasta Suomessa syntyneestä ydinvahingosta.

7 §

Suomessa tai muussa sopimusvaltiossa olevasta ydinlaitoksesta tapahtuneen ydinaineen kuljetuksen aikana sattuneesta ydintapahtumasta aiheutuneen ydinvahingon on velvollinen korvaamaan tämän ydinlaitoksen haltija. Jos edellä tarkoitettu ydinaine on lähetetty muuhun valtioon kun sopimusvaltioon, on laitoksenhaltija vastuussa ydinvahingosta, joka aiheutuu ydintapahtumasta, joka on sattunut ennen kuin kuljetettava ydinaine on purettu kuljetusvälineestä, jolla se viedään mainittuun vieraaseen valtioon.

Tässä pykälässä tarkoitettuna kirjallisena sopimuksena ei pidetä Suomessa sijaitsevan ydinlaitoksen haltijan tekemää kirjallista sopimusta, jonka mukaan ydintapahtumasta aiheutuneen vahingon korvaa vastaanottavan

ydinlaitoksen haltija, jos on ilmeistä, ettei kuljetettavilla ydinaineilla ole tämän ydinlaitoksen haltijalle välitöntä taloudellista merkitystä.

8 §

Jos ydinaine on lähetetty muusta valtiosta kuin sopimusvaltiossa Suomessa tai muussa sopimusvaltiossa sijaitsevaan ydinlaitokseen tämän laitoksenhaltijan kirjallisella suostumuksella, on laitoksenhaltija vastuussa ydinvahingoista, jotka aiheutuvat ydintapahtumasta, joka sattuu sen jälkeen kun kuljetettava ydinaine on lastattu kuljetusvälineeseen, jolla se tuodaan sanotusta vieraasta valtiosta.

12 §

Suomessa sijaitsevan ydinlaitoksen haltija ei kuitenkaan ole tämän lain mukaisesti vastuussa ydintapahtumasta, joka on suoraan johdunut aseelliseen selkkaukseen, vihollisuuksiin, sisällissotaan tai kapinaan kuuluvasta toimesta. Muussa sopimusvaltiossa olevan ydinlaitoksen haltijan vastuusta edellä tarkoitetuissa tapauksissa on voimassa, mitä laitoksen sijaintimaan laissa säädetään.

14 §

Ydinvahinkona on korvattava:

1) henkilö- tai esinevahinko vahingonkorvauslain (412/1974) 5 luvun ja 7 luvun 3 §:n mukaisesti;

2) sellainen taloudellinen vahinko, joka ei ole yhteydessä henkilö- tai esinevahinkoon, jos vahinko on aiheutunut ympäristön merkittävästä pilaantumisesta; sekä

3) ydintapahtuman seurauksena pilaantuneen ympäristön kohtuullisista ennallistamistoimenpiteistä aiheutuneet kustannukset edellyttäen, että ympäristön pilaantuminen on ollut vähäistä suurempaa.

Lisäksi on ydinvahinkona korvattava kohtuullisista torjuntatoimenpiteistä aiheutuneet kustannukset ja tällaisista toimenpiteistä aiheutunut vahinko edellyttäen, että toimenpiteillä pyritään torjumaan 1 momentissa tarkoitettua vahinkoa ydintapahtuman jälkeen tai, sen estämättä, mitä 1 §:n 8 kohdassa

säädetään, sellaisen tapahtuman jälkeen, joka aiheuttaa vakavan ja välittömän ydinvahingon uhan.

Jos vahinkoa kärsineen puolelta on tahallisesti tai törkeästi huolimattomuudesta myötävaikutettu vahinkoon, voidaan vahingonkorvausta kohtuuden mukaan sovitella.

15 §

Tämän lain tai muussa sopimusvaltiossa voimassa olevan vastaavan lainsäädännön korvaussäännösten mukaista korvausta ydinvahingosta ei voida vaatia muulta kuin ydinlaitoksen haltijalta tai tämän vastuun varalta vakuutuksen myöntäneeltä vakuutusyhtiöltä.

Ydinvahingosta, jota tämän lain korvaussäännökset tai vastaavat muun sopimusvaltion lain säännökset eivät koske, ei saa vaatia korvausta Suomessa, jos ydinvahinko on aiheutunut aluksella tapahtuneen ydinaineiden kuljetuksen aikana sattuneesta ydintapahtumasta tai muutoin aluksen käyttämisestä ja jos ydinlaitoksen haltija tai käyttäjä on vastuussa vahingosta sellaisen valtion lain mukaan, joka olematta sopimusvaltio, on liittynyt Wienin yleissopimukseen, tai sellaisen muussa vieraassa valtiossa voimassa olevan, korvausvastuuta ydinvahingosta koskevan lainsäädännön mukaan, joka on kaikissa suhteissa vahingonkärsijöiden kannalta yhtä edullinen kuin Pariisin yleissopimus tai Wienin yleissopimus. Jos näissä tapauksissa ydinlaitoksen haltija tai käyttäjä on vastuussa ydinvahingosta, sovelletaan luonnollisen henkilön vastuusta tämän tahallaan aiheuttamasta ydinvahingosta tässä laissa säädetyksi, mitä luonnollisen henkilön vastuusta 12 §:ssä ja 13 §:n 1 momentissa tarkoitetuista ydinvahingoista sekä kuljetusvälineeseen kohdistuneesta vahingosta säädetään tässä laissa. Soveltamista ei estä se, ettei laitoksen haltija tai käyttäjä vastaa vahingosta sitä koskevan Wienin yleissopimuksen erityissäännöksen tai sellaista erityissäännöstä vastaavan tässä momentissa tarkoitettua vieraan valtion lain perusteella.

15 a §

Mitä 5 §:n 2 momentissa ja 15 §:ssä

säädetään, ei sovelleta siltä osin kuin se olisi vastoin Suomea sitovien ydinaineiden kuljetusta koskevien kansainvälisten sopimusten velvoitteita tai sitä, mitä muualla laissa niiltä osin säädetään.

16 §

Sille, joka on Suomea sitovan ydinaineiden kuljetusta koskevan kansainvälisen sopimuksen tai sellaiseen sopimukseen perustuvien säännösten taikka vieraassa valtiossa voimassa olevan, sellaisen sopimuksen määräystä pääasiallisesti vastaavan muun säännöksen perusteella joutunut suorittamaan korvausta ydinvahingon johdosta, siirtyy 4 ja 5 §:ssä säädetyksi estämättä vahingonkärsijän oikeus tämän lain mukaan vastuussa olevaa ydinlaitoksen haltijaa vastaan. Jos korvaus johtuu ydinvahingosta, jota tarkoitetaan 5 §:ssä, on korvauksen suorittaneella oikeus vaatia suorittamansa korvaus takaisin ydinlaitoksen haltijalta sen estämättä, mitä 5 §:n 2 momentissa säädetään.

Tässä pykälässä säädettyä takautumisoikeutta ei ole sillä, joka on itse vastuussa vahingosta 21 §:n perusteella.

18 §

Suomessa sijaitsevan ydinlaitoksen haltijan tämän lain mukainen vastuu samasta ydintapahtumasta johtuneista, Suomessa syntyneistä ydinvahingoista on rajoittamaton.

Suomessa sijaitsevan ydinlaitoksen haltijan tämän lain mukaisen vastuun enimmäismäärä samasta ydintapahtumasta johtuneista, muualla kuin Suomessa syntyneistä ydinvahingoista, on 700 miljoonaa euroa.

Valtioneuvostolla on oikeus hakemuksesta määrätä yksittäistä ydinaineiden kuljetusta varten 2 momentissa tarkoitettua pienempi vastuun enimmäismäärä, jos kuljetettavana olevien ydinaineiden aiheuttamasta ydintapahtumasta johtuva vahingonvaara on vähäinen ottaen huomioon näiden ydinaineiden määrä ja laatu sekä kuljetuksen olosuhteet kokonaisuudessaan. Vastuun enimmäismäärää ei kuitenkaan voida määrätä pienemmäksi kuin 80 miljoonaa euroa. Tässä momentissa tarkoitettua enimmäismäärästä korvataan muita kuin kuljetusvälineeseen kohdistuneita ydinvahinkoja vähintään 80 miljoonaa euron määrältä.

Korvausmäärälle tuleva korko ja oikeudenkäyntikulujen korvaus eivät sisälly laitoksenhaltijan vastuun enimmäismäärään.

19 §

Jos kahden tai useamman ydinlaitoksen haltijat ovat vastuussa samasta ydinvahingosta, vastaavat nämä siitä omasta ja toistensa puolesta, kukin kuitenkin enintään tätä ydinlaitosta koskevaan vastuun enimmäismäärään asti. Jos vahinko on syntynyt kuljetettaessa useamman ydinlaitoksen haltijan ydinaineita samalla kuljetusvälineellä tai varastoitaessa kuljetuksen aikana niitä tilapäisesti samassa ydinlaitoksessa, on ydinlaitosten haltijoiden yhteisen vastuun enimmäismäärä se korkein määrä, joka on voimassa johonkin näistä laitoksista nähden.

Jos jokin 1 momentin mukaan vastuussa olevista ydinlaitoksista sijaitsee Suomessa, vastaa tämän ydinlaitoksen haltija Suomessa syntyneistä ydinvahingoista omasta puolestaan ilman vastuun rajoitusta.

Ydinlaitosten haltijoiden kesken jaetaan vastuu sen mukaan kuin kunkin laitoksen osuuteen vahingon syntymiseen ja muihin olosuhteisiin katsoen harkitaan kohtuulliseksi.

20 §

Jos Suomessa tai muussa sopimusvaltiossa sijaitsevan ydinlaitoksen haltijan vastuun enimmäismäärä tai 19 §:n 1 momentissa tarkoitettu yhteisen vastuun enimmäismäärä ei riitä kaikkien korvaukseen oikeutettujen kärsimien ydinvahinkojen täyteen hyvittämiseen, on vahingonkärsijöille laitoksenhaltijan vakuutuksesta suoritettavia korvauksia ja niille tulevia korkoja alennettava samassa suhteessa.

Jos sattuneen ydintapahtuman jälkeen on todennäköistä, että 1 momentin mukainen korvausten alentaminen osoittautuu tarpeelliseksi, on Vakuutusvalvontavirastolla oikeus määrätä, että korvauksena on toistaiseksi maksettava vain tietty osuus täydestä korvauksesta.

21 §

Ydinlaitoksen haltijalla on oikeus saada takaisin tämän lain tai muun sopimusvaltion vastaavan lainsäädännön mukaan suoritta-

mansa korvaus luonnolliselta henkilöltä, joka on tahallaan aiheuttanut vahingon, tai siltä, joka on kirjallisella sopimuksella laitoksenhaltijan kanssa nimenomaan sitoutunut vastaamaan vahingosta. Laitoksenhaltijalla ei ole muutoin laajempaa oikeutta saada joltakin toiselta takaisin, mitä hän on suorittanut tämän lain tai muun sopimusvaltion vastaavan lainsäädännön nojalla, kuin mitä edellä 17 §:n 2 momentissa ja 19 §:n 3 momentissa säädetään.

22 §

Sen, joka haluaa 6—10 tai 16 §:n nojalla vaatia korvausta ydinlaitoksen haltijalta tai vakuutuksenantajalta, joka on antanut vakuutuksen laitoksenhaltijan vastuun varalta, on ilmoitettava vaateensa laitoksenhaltijalle kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jolloin hän sai tiedon vahingosta ja siitä vastuussa olevasta tai hänen olisi kohtuullista huolellisuutta noudattaen pitänyt saada sellainen tieto, taikka 16 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa siitä päivästä, jona korvausvaade häneen kohdistettiin.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, kannevalta menetetään myös, jos korvauskannetta ydinlaitoksen haltijaa tai vakuutuksenantajaa vastaan ei ole pantu vireille:

1) henkilövahingon osalta 30 vuoden kuluessa siitä päivästä, jona ydintapahtuma sattui; ja

2) muun ydinvahingon osalta 10 vuoden kuluessa siitä päivästä, jona ydintapahtuma sattui.

23 §

Tämän lain tai muun sopimusvaltion vastaavan lainsäädännön mukaisen ydinvahingosta johtuvan vastuun varalta tulee Suomessa olevan ydinlaitoksen haltijalla olla Vakuutusvalvontaviraston hyväksymä vakuutus laitoksenhaltijan 18 §:n 1—3 momentissa tarkoitettun vastuun kattamiseksi 18 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuun enimmäismäärään saakka.

Vakuutus voidaan ottaa:

1) siten, että vakuutusmäärä kattaa jokaisesta ydintapahtumasta aiheutuvan vastuun enimmäismäärän; tai

2) siten, että se kunakin hetkenä on laitosta kohden voimassa enimmäismäärän suuruisena.

Edellä 6—8 §:ssä tarkoitetun kuljetuksen aikana sattuneesta ydinvahingosta johtuvan vastuun varalta voi vakuutus olla erillinen.

29 §

Jos se, jolla on oikeus saada vahingonkorvausta tämän lain tai muun sopimusvaltion vastaavan lainsäädännön nojalla Suomessa olevan ydinlaitoksen haltijalta, näyttää, ettei hän ole voinut saada tätä korvausta ydinlaitoksen haltijan kanssa vakuutusopimuksensa tehneeltä vakuutusenantajalta 18 §:n 2 momentissa tarkoitetun vastuun enimmäismäärän rajoissa, maksetaan siten saamatta jäänyt korvaus valtion varoista.

Valtion 1 momentin mukainen korvausvelvollisuus päättyy, kun korvausta on suoritettu vakuutuksesta ja valtion varoista yhteensä 700 miljoonan euron määrä.

30 §

Jos Suomessa tai muussa lisäyleissopimukseen liittyneessä valtiossa olevan rauhanomaisiin tarkoituksiin käytettävän ydinlaitoksen haltija on vastuussa ydinvahingosta Pariisin yleissopimuksen mukaan ja Suomen tuomioistuimella on 37 §:n mukaan oikeus tutkia vahingonkorvausvaade laitoksenhaltijaa vastaan, korvataan ydinvahinko, siltä osin kuin se ylittää 700 miljoonan euron määrän, valtion varoista, milloin ydinvahinko on syntynyt:

1) Suomessa tai muussa lisäyleissopimukseen liittyneessä valtiossa;

2) Suomen tai muun lisäyleissopimukseen liittyneen valtion aluemerien ulkopuolisilla merialueilla tai niiden yläpuolella, ja ydinvahingon kärsii Suomen tai muun lisäyleissopimukseen liittyneen valtion kansalainen;

3) Suomen tai muun lisäyleissopimukseen liittyneen valtion aluemerien ulkopuolisilla merialueilla tai niiden yläpuolella aluksessa tai ilma-aluksessa, joka on rekisteröity mainitussa valtiossa, tai mainitun valtion lainkäyttövaltaan kuuluvalla keinotekoisella saarella, laitoksessa tai rakennuksessa; tai

4) Suomen tai muun lisäyleissopimukseen liittyneen valtion talousvyöhykkeellä tai sen yläpuolella taikka mainitun valtion manner-

jalustalla, talousvyöhykkeen tai mannerjalustan luonnonvarojen hyödyntämisen tai tutkimuksen yhteydessä.

Sovellettaessa 1 momentin 2 ja 3 kohdan säännöksiä ei korvausta kuitenkaan suoriteta, jos ydinvahinko on syntynyt muun valtion kuin Suomen tai lisäyleissopimukseen liittyneen valtion aluemerellä tai sen yläpuolella.

Sovellettaessa 1 momenttia rinnastetaan lisäyleissopimukseen liittyneen valtion kansalaiseen sanottu valtio itse tai sen osa, julkis- tai yksityisoikeudellinen yhtiö, yhdistys, säätiö tahi muu yhteisö tai yhtymä, jolla on kotipaikka tai muutoin pysyvä toimipaikka sellaisessa valtiossa. Lisäyleissopimukseen liittyneen valtion kansalaisena pidetään myös henkilöä, jonka sellaisen valtion lain mukaan on katsottava vakinaisesti asuvan siinä valtiossa ja joka lisäyleissopimuksen mukaan korvausoikeuden suhteen rinnastetaan saman valtion kansalaiseen.

31 §

Valtion varoista 30 §:n mukaan suoritettava korvaus määrätään 12 §:n 1 momentissa, 13 ja 14 §:ssä sekä 18 §:n 4 momentissa säädettyjen perusteiden mukaisesti.

Edellä 16 §:ssä olevia säännöksiä takautumisoikeudesta ydinlaitoksen haltijaa vastaan sovelletaan vastaavasti oikeuteen saada valtiolta takaisin sellaisen ydinvahingon johdosta maksettu korvaus, josta suoritetaan korvausta 30 §:n mukaan valtion varoista.

32 §

Niiden korvausten yhteismäärien, jotka ydinlaitoksen haltija ja valtio suorittavat saman ydintapahtuman johdosta osaksi 6—15, 15 a, 16—22, 30 ja 31 §:n nojalla sekä osaksi lisäyleissopimuksen 15 artiklassa tarkoitetun lisäyleissopimukseen liittyneen valtion ja muun valtion välisen sopimuksen perusteella, enimmäismäärä on 1 500 miljoonaa euroa tai se tätä suurempi määrä, joka seuraa lisäyleissopimuksen 12 a artiklan soveltamisesta. Määrään ei lueta korkoa eikä korvausta oikeudenkäyntikuluista.

Jos se määrä, joka 1 momentin mukaan on käytettävissä valtion varoista suoritettavaa korvausta varten 30 ja 31 §:n mukaan, ei riitä ydinvahinkojen korvaamiseen, alennetaan valtion varoista suoritettavia korvauksia ja

niille tulevia korkoja samalla suhteellisella osalla. Tätä momenttia sovellettaessa noudatetaan vastaavasti, mitä 20 §:n 2 momentissa säädetään, kuitenkin niin, että siinä tarkoitettun määräyksen antaa Valtiokonttori.

33 §

Jos ydintapahtuma, jonka vahinkovaiikutuksista Suomessa olevan ydinlaitoksen haltija on vastuussa, on aiheuttanut henkilövahingon Suomessa tai henkilövahingon Suomen kansalaiselle tämän oleskellessa muualla ja sellainen ydinvahinko on ilmennyt ennen kuin laitoksenhaltijan vastuu on 22 §:n tai muun sopimusvaltion lain vastaavan säännöksen nojalla lakannut, suoritetaan korvaus valtion varoista, vaikka siihen oikeutettu ei ole nostanut kannetta säädettyssä ajassa tai muutoin ryhtynyt toimenpiteisiin vanhentumisajan keskeyttämiseksi, jos hänellä on ollut siihen hyväksyttävä syy.

Jos muiden vahingonkärsijöiden osalta on määrätty korvausten alentamisesta 20 §:n 1 momentin nojalla tai valtion varoista suoritettavan korvauksen alentamisesta 32 §:n 2 momentin nojalla taikka muun sopimusvaltion lain vastaavien säännösten perusteella, on valtion varoista 1 momentin mukaan suoritettavaa korvausta alennettava samassa määrin. Vahingonkorvausvelvollisuus määräytyy muutoin samalla tavoin kuin, jos laitoksenhaltija olisi vastannut vahingosta. Korvausvaade on ilmoitettava 22 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa Valtiokonttorille.

35 §

Korvausta 29 tai 30 §:n mukaan ei suoriteta 12 §:n 2 momentissa tarkoitettun ydintapahtuman johdosta.

36 §

Määrä, jonka valtio on maksanut 30—32 §:n nojalla tai joka muutoin on suoritettu lisäyleissopimuksen määräysten perusteella ydintapahtuman johdosta, jonka vahinkovaiikutuksista Suomessa olevan ydinlaitoksen haltija on vastuussa muun sopimusvaltion lain mukaan, voidaan vaatia takaisin vain siltä, jota vastaan laitoksenhaltijalla on 21 §:n mukaisesti takautumisoikeus. Mitä

tässä momentissa säädetään, sovelletaan myös korvaukseen, jonka valtio on maksanut 33 §:n nojalla.

37 §

Siitä, minkä valtion tuomioistuimilla on toimivalta tutkia tämän lain nojalla nostettu kanne, määrätään Pariisin yleissopimuksen 13 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna 1 §:n 10 kohdassa tarkoitettuna, Pariisissa 12 päivänä helmikuuta 2004 tehdyllä pöytäkirjalla.

38 §

Kun suomalainen tuomioistuin on toimivaltainen tutkimaan tämän lain nojalla nostetun kanteen, toimivaltainen tuomioistuin on Helsingin käräjäoikeus.

39 §

Jos ydinvahingon korvaamista koskevassa asiassa on annettu tuomio toisessa sopimusvaltiossa ja sen maan tuomioistuimet ovat Pariisin tai Wienin yleissopimuksen mukaan oikeutettuja tutkimaan sen riitakysymyksen, jota tuomio koskee, pannaan tuomio, kun se on saanut lainvoiman ja voidaan panna täytäntöön siinä valtiossa, jossa se on annettu, hakemuksesta täytäntöön Suomessa tutkimatta uudelleen sitä asiaa, joka tuomiolla on ratkaistu. Tämä ei sisällä velvollisuutta panna täytäntöön ulkomaista tuomiota, jos ydinlaitoksen haltijaa koskeva vastuun enimmäismäärä siten ylitettäisiin.

Täytäntöönpanoa on haettava Helsingin hovioikeudelta ja hakemukseen on liitettävä:

1) tuomio alkuperäisenä tai asianomaisen viranomaisen oikeaksi todistamana jäljennöksenä;

2) sen valtion, jossa tuomio on annettu, asianomaisen viranomaisen antama selitys siitä, että tuomio koskee Pariisin yleissopimuksessa tai Wienin yleissopimuksessa tarkoitettua korvausta sekä että se on saanut lainvoiman ja se voidaan panna täytäntöön sanotussa valtiossa; sekä

3) jos edellä mainitut asiakirjat on laadittu muulla kielellä kuin suomeksi tai ruotsiksi, viran puolesta oikeaksi todistettu suomennos tai ruotsinnos niistä.

Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Toimivaltainen tuomioistuin Suomen ja sellaisen muun sopimusvaltion välillä, joka on allekirjoittanut tämän lain 1 §:n 10 kohdassa tarkoitetun, Pariisissa 12 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn pöytäkirjan, mutta ei ole hyväksynyt sitä tai liittynyt siihen, määräytyy kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voi-

massa olleen sanamuodon perusteella. Edellä tarkoitettuun sopimusvaltioon sovelletaan myös tällä lailla kumottuja 1 §:n 1 momentin n kohtaa ja 1 §:n 2 momenttia.

Tämän lain 18 §:n tullessa voimaan kumotaan ydinvastuulain mukaisen vastuun enimmäismäärästä 5 päivänä toukokuuta 1994 annettu valtioneuvoston päätös (333/1994).

Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 494

Valtioneuvoston asetus

nikkeliä ja sen yhdisteitä sisältäviä tuotteita koskevista kielloista ja rajoituksista annetun valtioneuvoston päätöksen liitteen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä kesäkuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan nikkeliä ja sen yhdisteitä sisältäviä tuotteita koskevista kielloista ja rajoituksista 13 päivänä tammikuuta 2000 annetun valtioneuvoston päätöksen (2/2000) liite seuraavasti:

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2005.

Helsingissä 22 päivänä kesäkuuta 2005

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

Neuvotteleva virkamies Juha Pyötsiä

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 494

Liite

Nikkeli (CAS No 7440—0-20, EINECS No 2311114) ja sen yhdisteet

Nikkeliä ja sen yhdisteitä ei saa käyttää eikä luovuttaa markkinoille

1. missään ensiasennuskoruissa tai niiden osissa, jotka on tarkoitettu pidettäväksi lävis-tetyissä korvissa ja muissa ihmiskehon osissa, ellei näistä ensiasennuskoruista vapautuvan nikkelin määrä ole alle $0,2 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ viikossa (migraatioraja),

2. ihon kanssa välittömään ja pitkäaikai- seen kosketukseen tarkoitetuissa tuotteissa kuten esimerkiksi:

- korvakuoruissa,
- kaulakuoruissa, rannerenkaissa ja ketjuis- sa, nilkkarenkaissa ja sormuksissa,
- rannekellojen kuorissa, kellon rannek- keissa ja soljissa,
- silmä- ja aurinkolasien sangoissa,
- vaatteissa käytettävissä niitinapeissa, soljissa, niiteissä, vetoketuissa ja me- tallimerkeissä,

jos ihon kanssa välittömässä ja pitkäaikai- sessa kosketuksessa olevista tällaisten tuot- teiden osista vapautuvan nikkelin määrä on suurempi kuin $0,5 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ viikossa.

3. edellä 2. kohdassa luetellun tyyppisissä tuotteissa, silloin kun ne on päällystetty muulla materiaalilla kuin nikkelillä, ellei päällyste rajoita vapautuvan nikkelin määrää tuotteiden välittömässä ja pitkäaikaisessa iho- kosketuksessa olevissa osissa alle $0,5 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ viikossa tuotteen tavanomaisen, vähintään kahden vuoden käyttöajan aikana.